

SILVAN G.
ESCU

TÂRZIU,
ÎN DATĂ...

V ③ LUMUL

CUPRINS

POETUL NEGAȚIEI AFIRMATIVE <i>de Claudia Motea</i>	5
JUMĂTĂȚILE DRUMULUI	9
TÂRĂTOARE	10
TREPTA SPRE CER	11
UMBRA.....	12
ÎNTREBĂRI	13
BIPOLAR	14
ÎNCHIPUIRE	15
IUBIRE DE MAI	16
LACRIMA? – INIMĂ PLÂNSĂ.....	17
TÂRZIU, ÎNDATĂ	18
CEVA MAI MULT	19
FLUTURE PE GENE	20
A, CEVA EXTRATERESTRU!	21
NEȘTIUTOR	22
FRUMOASĂ-I LENEA.....	24
SUSPENDARE	25
UNICITATE.....	26

TIMP (IM)PROPRIU.....	28
DOARE ADEVĂRUL?.....	30
CLIFE PICURĂ.....	31
DUALITATE	32
INUTILE ÎNTREBĂRI.....	34
ASCULTĂ.....	37
TIMP COMPRIMAT.....	38
INIMI SINCRON	39
ÎNTUNERIC SOLID.....	40
ABSTRACT CONCRET.....	41
HAI-HUI.....	42
DAVID BOWIE.....	44
GUNOIER.....	45
CINISM.....	46
CLANȚĂ	47
HARNIC	48
PĂRERE	49
ORICE-AR FI, ESTE!	50
PERSONAJUL A 1	51
ORAȘUL BX.....	52
VIS DE MARTIE	53
VALEA DORULUI	54
NODURI.....	56
X-SSULESSCU.....	57
FIICA FLORILOR.....	58
CLIPA.....	59
RĂȚĂCITOR.....	60

AȘTEPTARE	61
VIS.....	62
ASCULTĂ	63
FLUTURI	64
VIS NĂRUIT	65
SĂRUT RĂCIT	67
ULTIMI PAȘI	68
PROPRIETARI DE CIOT.....	69
MUGUR DE VIS.....	70
UN(I)VERS	71
GÂND GEMÂND	72
DUMIRIRE	73
CUVINTE MOTOTOLITE.....	74
AȘA O FI?	75
NEBUN	77
BRAȚE DE APĂ.....	78
A(R)CE	79
ETERNIZARE.....	81
ORIZONTALIZAT	83
ERAM SĂ FIU!	84
DESÎNGHESUIRE	86
FRATE DE CÂINE.....	87
RUGĂ.....	88
AȘA-I FIREA!	89
CUMPĂR SUFLET	90
NĂSCARE	91
POLI IDENTICI.....	92

CONCRET ABSTRACT	93
APĂSAREA NEVOII.....	94
TÂNGUIRE.....	95
AMUȚIRE.....	96
CULOAREA SERII	97
YEI.....	98
FALSĂ MIREASĂ.....	99
ANUME	100
CADOU CONDIȚIONAT	101
SCHELETUL VIU	102
ORAȘUL DE STICLĂ.....	103
SALTIMBANCII.....	105
CALE LIBERĂ.....	106
SĂRUTUL UNEI STELE.....	107
DISTRIBUTOR AUTORIZAT	108
CIMITIRUL DE VISE.....	109
BOU VAGON.....	110
CONDAMNAT LA VIAȚĂ.....	113
BIZARERII	114
CRONICĂ	116
SARE DE LACRIMI.....	118
EXPLOATAREA GÂNDULUI.....	119
SPERANȚE ZDREȚUITE.....	120
SCARA TIMPULUI	121
TIMP UCIS.....	122
FIR DE IARBĂ.....	123
ROUĂ DE LACRIMĂ.....	124

SCLAVUL TRUPULUI.....	125
ANOTIMP ZBURLIT.....	126
ZUMZET ALBASTRU.....	127
ALT NIMIC	128
CONSTATARE.....	129
NECUVENIT ORGOLIU.....	130
REFRUNZIRE.....	132
(E)TALON DE OM	134
ALTFEL DE STARE	135
AFRO.....	136
O(A)MBIGUU	137
REGE	138
MONSTRU	139
 SILVAN G. ESCU	 141

JUMĂTĂȚILE DRUMULUI

Nebunul din capătul străzii normale
Se poartă, hai să spunem, în mod firesc.
Însă, doar până la jumătatea drumului,
Acolo redevine normal, adică nebun.
Din partea cealaltă, de la capătul străzii,
Se privește pe sine cu tristă înțelegere.

Strada, singură, fără surori, îngustă, tristă,
(Este normal astfel, fiindcă așa s-a născut)
Nu se arată deloc mirată și nici contrariată,
I se pare normal și drept dovadă, însoțindu-l,
Îi urează, privindu-l cu simpatie: drum bun!

În celălalt capăt îl așteaptă, privindu-l altfel,
Ușor bizar, dacă nu cumva chiar anormal,
Partea care se autointitulează nefirescul.
În acest fel se arată, privind din depărtare,
Depărtare care totuși pare atât de aproape.

Strada, aceea singură de care vă vorbeam,
În întregul său, ca semn al sensului unic,
Îl îmbrățișează cu ambele trotuare, surâzând,
Entuziasmată de plăcerea de a-i fi doar ea ghid.
Plăcere care pare firească în anormalitatea ei.

TÂRÂTOARE

Mă uit înspăimântat în jur,
O gaură de șarpe mă strigă:
Hei, tu acela, cel cu ochelari,
Vino, nu te mai holba atât,
Apropie-te, hai odată, vino aici,
Ăsta este locul tău, neomule!

Lasă, știu, simt asta după sânge,
Ai sângele rece, știu bine, fiindcă
Pornește dintr-o inimă înghețată,
Ești întocmai unei târâtoare,
Hai, vino, reptilă dezgustătoare!

De multă vreme stau goală,
Singură, nevizitată de nimeni,
Mi s-a urât de atâta pustietate,
Vezi bine, că doar ai ochelari,
Te știu, ești unul de-al nostru.

Așa că-ți fac o propunere:
Vin-o aici și locuiește în mine.
Sau, dacă nu, ia-mă cu tine,
Du-mă și fă-mă peșteră,
Locuință pentru balauri.

TREPTE SPRE CER

Acum, după aproape-o viață-ntreagă
Mă aflu doar sub prima treaptă,
Mai mint un gând, mai spun o șoptă,
Nu-i niciun vis sub ea să mă-nțeleagă.

Sub prima treaptă stau ascuns,
De mii de gânduri strâns cuprins,
De-atâtea ne-mpliniri, de neajuns.
Mă pedepsește, iată, timpul nepătruns.

De ani, doar prima treaptă-o pot privi,
Doar pân-acolo se întinde orizontul meu,
Dar cum să fac s-ajung la Dumnezeu,
Cum oare scara-aceasta să o pot sui?

E cineva să-mi spună cum să procedez,
Cu care dintre pași să-ncep întâi și-ntâi?
Dar cel dintâi e cel mai greu, vă garantez,
Apoi, nu știu, piciorul descălțat să-l pui?

Dar cel mai bine-ar fi să încerc să zbor,
Când obolesc să m-odihnesc pe-o treaptă,
De s-o-ntâmpla s-ajung la ușa încuiată cu zăvor,
Atunci ce fac? La ușă sfârși-va a mea soartă?

UMBRA

Am întâlnit o umbră nemaivăzută,
Umbla de una singură pe străzi,
Bântuia aiurea, fără vreo țintă,
A cui umbră ar putea fi? mă-ntrebam.

Văzându-mă, nu s-a arătat surprinsă,
S-a uitat la mine cu ochi de văzduh,
Brusc mi-a făcut semn cu umbra mâinii
Să tac, să nu grăiesc nici măcar o silabă.

Apoi, așa din senin, mi-a întors spatele,
S-a depărtat alergând zăludă, despletită,
Lăsând în urmă o altă nefirească umbră,
Întocmai cum e o dâră cețoasă, difuză.

Poate a înțeles că este doar o ciudățenie,
O stingheră, o bizară umbră a nimănu,
Mereu rătăcitoare, în permanentă căutare
A cuiva căruia să-i fie devotată umbră.

ÎNTREBĂRI

Am fost născut într-o bună dimineață,
Tocmai când mă pregăteam asiduu să ies,
Să respir, să inspir o gură de aer lumesc,
Să adulmec, să-i miros acestei lumi rostul.

Și de atunci am multe întrebări fără rost.

Dacă mi-a plăcut ce simt sau ce miros?
Greu de spus, lumea aceasta fiind la apus.

Dacă mi-a plăcut ce anume am văzut?
Nu, nu mă întrebați, s-ar putea să vă mint,
Sau aș răspunde ciudat: cârțița nu vede,
Sapă în permanență, sondează întunericul,
Ferindu-și tot timpul ochii de lumina zilei.

De mă întrebați cumva de mi-a plăcut ce aud,
Voi răspunde: da, mi-a plăcut râul cum susură,
Da, mi-a plăcut s-asculț vântul cum şuieră,
Da, mi-a plăcut glasul mamei cel de-nceput
Și mi-a plăcut ciripit vesel de păsări s-asculț.

Dar, vezi tu lume, ce ești la apus, numai atât.

BIPOLAR

Sunt nord și sud concomitent,
Sunt cele două puncte deodată,
Sunt nordul, sudul, laolaltă,
Când prea distrat, când prea atent.

Sunt trandafir ce stă să înflorească,
Boboc pe ram, privind afară,
Sunt și prezent, dar sunt și-odinioară,
Eu sunt și floare, sunt și glastră.

Sunt o epavă pe pământ uitată,
Acuma sunt aici, un pic și dincolo,
O cobiliță gârbovită, dar și gigolo,
În pragul ușii stau, dar și-n fereastră.

Sunt apă lină, sunt foc mistuitor,
Sunt și-n prezent, dar sunt și-n viitor,
Bătrân morocănos, dar și fecior,
Și sub, dar și deasupra vremilor.

ÎNCHIPUIRE

A bătut la ușa mea o morsă,
Avea ceafa umedă, de emoție
Zâmbea ușor timidă, încurcată.

Pe pielea lucioasă, catifelată
I se prelingea oceanul.

M-a salutat amabilă, destul de cald
Pentru lumea rece de unde venea.

Am vrut s-o îmbrățișez, s-o relaxez,
Însă s-a ferit, arătându-se sfioasă,
Poate, m-am gândit, fiindcă era nudă.

M-a rugat să ieșim la o plimbare,
Să ne așezăm pe vârful unui aisberg
Și de acolo să privim lumea apelor
În timp ce ne scufundăm încet.

IUBIRE DE MAI

Auzi? Auzi cum eu aud pârâul susurând?
Gând după gând încolonând, cu el ducând
Cât mai departe în ocean, spre altă lume,
Acelei lumi să-i spună lucruri despre tine,
Să-i spună ce știam deja, că locuiești în mine.

Observi că eu observ o rază-n asfințit?
Nu știi pe ce temei refuză parcă să apună,
Probabil, de-abia acum și-a amintit
C-ar mai avea ceva nespus... să-ți spună,
Neexplicând, tristul apus îl tot amână.

Pricepi ce vreau să spun, nimic zicând?
Vorbe nu spun, doar aer respirând,
Cumva, îți dă de înțeles să mă-nțelegi,
De ale tale vise-nalte să mă legi
Și când voi pârgui, să mă culegi.

Eu simt amețitor mirosul de petală
Al florilor crescute-n părul tău,
Când odihnești în a mea poală.
Aici... acolo – aș vrea să lenevești mereu,
Să ne iubim, să nu dăm lumii socoteală.

LACRIMA? – INIMĂ PLÂNSĂ

De forma inimii îmi este lacrima,
Asta înseamnă c-au ceva-n comun,
Stau între cele două și vă spun
Că următoarea vine după ultima.

Nu știi c-această lacrimă de dor
Trăiește și-n prezent și-n viitor?
Că poartă-n ea tristețea ochilor
Și nu o uscă vântul umblător?

A inimii un plâns continuu este
O lacrimă ce nu primește veste,
Se cuibărește-n sufletu-mi poveste
Și-o spune-n zori închiselor ferestre.

TÂRZIU, ÎNDATĂ...

Într-o zi mi-am aruncat privirea spre cer,
Brusc, în timp ce urca, s-a izbit de nori,
Nedumerită, s-a împrăștiat în mii de ochi,
Din care mai picură și azi, ploi și ninsori.

De atunci, de fiecare dată când plouă
Sau ninge, după vrerea anotimpului,
Știind care este adevărata lor pornire,
Înfrigurat, mă adăpostesc sub pleoape.

Și tot în acel loc aștept să treacă furtuna,
De fiecare dată în aceeași lună a anului.

În aceeași lună, care poate fi în fiecare zi,
Îmi leg gândurile într-un singur nod
Și grijuliu mi le prind de degetul mic,
Nu de alta, dar am prostul obicei să le uit.

De atunci, din acea zi stau cu capul plecat,
Fiindcă am privirea vinovată de lacrimi.